

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμογενὴς κ. Χ. Γ. Κωνσταντινίδης διέθετο ὑπὲρ τοῦ ἔθνους πολυτίμητα ἀδαμαντοκόλλητα κοσμήματα, ὁρίσας νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πυρὴν ἀδαμάντων τοῦ Στέμματος.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πατρῶν ἐψήφισε συνδρομὴν δρ. 5,000 διὰ τὸ αὐτό. Πτωχοκομεῖον καὶ δρ. 2,000 διὰ φάρμακα ὑπὲρ τῶν ἐνδυνῶν τῆς πόλεως.

Ὁ ἐν Σύρῳ ἀποβιώσας ἱατρὸς Βαττάρος ἐκληροδότησεν εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Πτωχοκομεῖον φρ. 2,500.

Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ κ. Ἐμ. Πρασάκης ἀπέστειλε φρ. 500 εἰς τὸ ἐν Πάτραις Πτωχοκομεῖον.

Ἡ ἐν Σηροχωρίῳ ἱερὰ Μονή «Ἡλία» ἐψήφισε δραχ. 500 ὑπὲρ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἔθνικου στόλου, 200 ὑπὲρ τῆς «Ἐταιρίας τῶν φυλακῶν καὶ 50 ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων ἐψήφισε δραχ. 200 ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Περαιχώρας ἐψήφισε δρ. 100 ὑπὲρ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» καὶ ἄλλας 100 ὑπὲρ τῆς «Ἐταιρίας τῶν φυλακῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστῆμη, Καλλιτεχνία.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ἀρχόμεθα τῆς ἐν τῇ «Ἐστῇ» δημοσιεύσεως ἐνδὸς τῶν ἐκλεκτοτέρων ἔργων τοῦ διασημοῦ Ἰταλοῦ Ρουφφίνι, τοῦ διηγήματος «Ὁ ἱατρὸς Ἀντωνίος». Τὴν μετάφρασιν τοῦ ἔργου τούτου ἐφιλοπόνησεν δ. κ. Ἀγγελος Βλάχος.

— Ἐν τῇ «Ἀδουσταίᾳ Γενικῇ Ἐφημερίδι» (Beilage) τῆς 1 Μαρτίου ὁ ἐν Βόννῃ γνωστὸς ἑλληνιστὴς κ. Αὐγουστος Βόλττ δημοσιεῖ ἐπαινετικὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐν τῷ «Περνασσῷ» πρῶτος δημοσιευθείσης καὶ εἰς ἴδιον τεῦχος κατόπιν ἐκδόσεως ἀξιολόγου πραγματείας τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημῶδεις μετεωρολογικοὶ μῦθοι».

— Βεβαιοῦται ὡς ὁριστικὴ τέλος ἡ προσεχὴς δημοσίευσίς τοῦ πρώτου μέρους τῶν «Ἀπομνημονεμάτων τοῦ Ταλλεϋράνδου», ἧτις τοσάκις εἶχεν ἀναγγελλθῇ ὡς ἐπικειμένη.

Τὸ μέρος τοῦτο θὰ φέρῃ τίτλον «Ὁ Ταλλεϋράνδος καὶ ὁ ΙΗ' Λουδοβίκος» καὶ θὰ περιλαβῇ τὴν μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἀνταλλαγίσαν ἀλληλογραφίαν διαρκούσας τῇ Συνόδῳ τῆς Βιέννης, καθὼς καὶ ἀπεικονῶσιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου διπλωμάτου τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες μετεῖχον τῆς Συνόδου.

Τὸ ἔργον θὰ δημοσιεῖται ταυτοχρόνως ἐν Παρίσι καὶ Λονδίῳ, πάντες δ' ἀναμένουσιν ἐξ αὐτοῦ περιέργους ἀποκαλύψεις ἐπὶ τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

— Λαμπρότατῃ ἀγγέλλεται ἡ ἐορτὴ, ἧτις θέλει τελεσθῇ ἐν Μαδρίτῃ ἐπὶ τῇ διακοσιετηρίδι τοῦ Καλδερῶν δελὰ Βαργα, τοῦ μεγίστου δραματικοῦ ποιητοῦ τῆς Ἰσπανίας.

Παρασκευάζονται ταυρομαχίαι, θεατρικαὶ παραστάσεις, τελεταὶ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ καὶ ἀρματοδρομίαι ἀληγορικαί, ὧν θέλουσι μετασχεῖ καὶ οἱ ἀνώτεροι μεγιστάνες τῆς Μαδρίτης. Διάφοροι δ' ἑταιρίαι ἐφρόντισαν, ὅπως κατὰ τὰς ἐορτάς διανεμηθῶσιν ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὸν λαὸν φυλλάδια, περιέχοντα τὴν εἰκόνα, βιογραφίαν καὶ ἀποσπάσματα τῶν ἔργων τοῦ Καλδερῶν.

Κατὰ πληροφориὰς δημοσιευόμενας ἐν τῇ ἐφημερίδι «Σφαίρα» αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν διορχίην τῆς ὑποδρυχίου σύριγγος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως. Ἐσχάτως ἐκομίσθη ἐπὶ τόπου μεγάλη μηχανὴ χρησιμεύουσα εἰς τὴν διάτρησιν, μέχρι τοῦδε δὲ οὐδὲν παρουσιάσθη τὸ δυνάμενον νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιδόλῳ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου ἔργου.

— Ἐν τῶν μακροτάτων φιλολογικῶν ἔργων τοῦ αἰῶνος, ὅπερ ἀπῆλθε δεκάετη ἐνδελεχὴ ἐκροασίαν, ἡ ἀναθεώρησις τῆς Ἀγίας Γραφῆς, πρόκειται νὰ περατωθῇ ὡς οὐκ οὐκ. Οἱ τυπογράφοι τῶν πανεπιστημίων Ὁξφόρδης καὶ Κανταβριγίας γράφουσιν εἰς τοὺς «Καιροὺς» ὅτι ἡ ἀναθεώρησις

ἀγγλικὴ μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης θέλει ἐκδοθῇ κατὰ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Μαΐου.

Ἡ νέα αὕτη μετάφρασις τῆς ἱερᾶς βίβλου ἀπασχολεῖ ἀπὸ τοῦ 1870 δεκάετις σοφοὶ ἑβραισταί, ἐκλεγέντας ἐκ τῶν μάλιστον πεπαιδευμένων μελῶν τοῦ Κλήρου καὶ τῶν πανεπιστημίων. Πᾶσα παρουσιαζομένη ἀμφισβήτησις μετὰ ὀρίμον συζήτησιν κρίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν, πᾶσαν δὲ τὴν δαπάνην τοῦ ἔργου καταβάλλουσι τὰ πανεπιστήμια Ὁξφόρδης καὶ Κανταβριγίας.

Φαίνεται δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν ἐργασθέντες ἀνέυρον ὅχι ὀλίγας ἀνακρίβειας εἰς τὴν ἐκδοσιν, ἣν ἔχει παραδεχθῇ ἡ πρὸς διάδοσιν τῶν Γραφῶν Ἐταιρία. Οὕτω μεταξὺ ἄλλων ἀποκρούεται μὲν ἡ παρεισαγωγή τῶν τριῶν μαρτύρων κατὰ τὴν ἀνάστασιν, διορθοῦται φράσις τις ἐν τῇ κυριακῇ προσευχῇ, καὶ κηρύττονται ὡς ἔντελως πλαστὰ τὰ δώδεκα τελευταῖα ἐδάφια τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἀγίου Μάρκου.

— Κατὰ τὸν προσεχὴ Σεπτέμβριον συνέρχεται ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον τῶν μεταρρυθμιστῶν τῆς ὁρογραφίας. Αἱ προσκλήσεις ἀπεσταλθῶσαν ἤδη εἰς τοὺς σοφοὺς πάσης χώρας.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου τούτου ἔσται νὰ ἐκπονήσῃ δύο γενικὰ ἀλλάγητα, ἐν δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ ἄλλο διὰ τὰς ἀνατολικὰς.

— Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 23 πρὸς τὴν 24 παρελθόντας Φεβρουαρίου ὁ ἀστρονόμος J. Palisa, βοηθὸς ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ τῆς Βιέννης, ἀνεκάλυψε νέον ἀστεροειδὴ ἐνδεκάτου βαθμοῦ. Ὁ ἀστεροειδὴς οὗτος εἶνε δ' 220 ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν μικρῶν πλανητῶν, οἵτινες ἐδρῶσονται μεταξὺ τοῦ Ἀρεως καὶ τοῦ Διός. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶνε ἡ πρώτη γενομένη ἐκ τοῦ νέου ἀστεροσκοπεῖου τῆς Βιέννης.

— Εἰς τὰς τόσας τιμὰς, αἵτινες ἐπεδαφιλεῖσθαι εἰς τὸν Βίκτωρα Οὐγκῶ κατὰ τὴν ὀγδοηκονταετηρίδα τῆς γεννήσεώς του ὑπὸ συμπάσης τῆς Γαλλίας, δὲν ἔμεινεν ἀμέτοχος καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας. Τὴν προτραπίαν τῆς ἐορτῆς ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Ἰούλιος Φερρὺ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ γραμματέως του καὶ δύο ἐπὶ ἀνυτέρων ὑπαλλήλων, μεταβίβας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ἔφερεν αὐτῷ δῶρον ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως λαμπρὸν ἀγγεῖον τῶν Σεβρῶν, ἀριστοῦργημα τέχνης. Τὸ ἀγγεῖον τοῦτο καταβέβαιον ἐπὶ τινος τραπέζης ὁ ὑπουργὸς, ἀπρόσθην πρὸς τὸν ποιητὴν τὴν ἐπομένην προσφώνησιν.

«Ἀγαπητὲ διδάσκαλε,

«Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας ἠθέλησε νὰ ἐορτάσῃ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων τὴν ἐνδοξὴν ἐπετηρίδα σου. Προσθήκον δ' ἔθεωρήσαμεν νὰ σοὶ προσφέρωμεν ἐν τῶν καλλίστων προϊόντων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν βιομηχανίας. Εἰς ἐμὲ, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου, ἀπέκειτο — καὶ λογιζομαι εὐτυχὴς διὰ τοῦτο — νὰ σοὶ κομίσω τὸ δῆγμα τοῦτο τῆς θερμῆς συμπάθειας. Ὅ,τι σοὶ προσφέρω, ἀγαπητὲ διδάσκαλε, προσεφέρετο ἄλλοτε ὡς δῶρον εἰς τοὺς ἡγεμόνας. Εἰς ἡγεμόνα δὲ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος προσεφέρομεν καὶ ἡμεῖς τὸ δῶρον τοῦτο».

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκῶ, βαθεῖως συγκινηθεὶς, ἠὲ χαρίσθησεν τὸν ὑπουργόν· οὗτος δὲ μετὰ ἑνῶσι σιγὴν προσέθηκεν ἔτι:

«Ἐπίτρεψον νὰ σοὶ γνωστοποιήσω ἔτι ὅτι, ὡς ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καθήκον ἐθεώρησα νὰ τιμῶ καὶ προσωπικῶς τὸν ποιητὴν τῆς ἐπαικείας· ὅθεν διέταξα νὰ ἀρθῇ πᾶσα τιμωρία ἐν τοῖς σχολείοις, τοῖς λυκείοις καὶ τοῖς ἀνωτέροις ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Γαλλίας».

Ὀλίγον ἔτι καὶ δάκρυα ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ποιητοῦ ἐκ τῆς συγκινήσεως· οὐδεμία τιμὴ θὰ ἦδυνάτο νὰ τὸν συγκινήσῃ ζωηρότερον.

Ἐπὶ τοῦ ἀγγείου, ὅπερ προσηνέχθη αὐτῷ, ὑπάρχει ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή:

«Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας τῷ Βίκτωρι Οὐγκῶ.

27 Φεβρουαρίου 1881».

Πρὸς πᾶσι δὲ τούτοις εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων εἰσῆλθε πρότασις, ὅπως ἡ πλατεῖα Ενλαυ, ἐν ᾗ εἶχον συνέλθει αἱ διάφοροι Ἐπιτροπαὶ καὶ τὸ πλῆθος, ὅπως ἐντεῦθεν ἀναχωρῶντες παρελάσωσι πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ, μετονομασθῇ εἰς τὸ ἐξῆς «Πλατεῖα Βίκτωρος Οὐγκῶ».

— Νέος ηλεκτρικὸς φανὸς ἐδοκιμάσθη κατ' αὐτὰς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐφευρεθεὶς ὑπὸ τοῦ Στ. Γ. Φώξ. Ὁ φανὸς οὗτος εἶνε ὁμοίος κατ' ἀρχὴν πρὸς τὸν τοῦ Ἑδισων. Ὁ κ. Φώξ ἐπὶ δύο ἔτη ἠσχολήθη πρὸς ἐφευρεσίν τοῦ φανοῦ, αἱ δὲ προσπάθειαι τὸν ἐπέφεραν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὰ πεπονημένα νημάτια ἀνθρακός, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐγκεκλεισμένα ἐντὸς θαλίνων σφαιρῶν, κενῶν ἀέρος, ἐφλέγοντο ἐπὶ 50 καὶ 100 ὥρας, πιστεύει δὲ ὁ ἐφευρετής ὅτι πρὸς τὰς συνήθεις χρεῖας θέλουν διαρκεῖ ἐπὶ ἑτῆ. 50 ὅμως ὥραι, κατὰ τὸν «Μηχανικόν» τοῦ Λονδίνου, εἶνε ἱκανὸς χρόνος, ἀποδεικνύων τὸ σύστημα τοῦ Φώξ κατὰ πολὺ εὐθηνότερον τοῦ ἀεριοφωτός, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰ λοιπὰ αὐτοῦ πλεονεκτήματα.

— Ἐν Σερίφῳ, γράφει ἡ «Πανόπη» τῆς Σύρου, ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν πόλιν κειμένου κτήματος τοῦ Δημητρίου Κοτζίκου, ἀνευρέθη ἄγαλμα γυναικείου ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς καὶ ἀριστοῦργημα τέχνης, παριστάνον γυναῖκα κρατοῦσαν διὰ τῆς χειρὸς αὐτῆς τὸν ἕνα τῶν μαστῶν τῆς, οἷον αἱ θηλάζουσα τέκνον· καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας τὸ ἄγαλμα τοῦτο παριστάνει τὴν Δανάην, θηλάζουσαν τὸν Περσέα, ὅτε μετεφέρθη ἐκεῖσε ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης.

— Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπεβίωσεν ὁ διδάκτωρ Δεθιῆ, διευθυντὴς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου, οὗ ἡ ἰδρυσις, ἡ διευθέτησις καὶ κατὰ τὰς ὁρεῖται εἰς αὐτόν.

Ἡ καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς γλώσσης κ. Κ. Βαρδάτης ἐδημοσίευσεν πρὸ μικροῦ τὸ πρῶτον τεύχος «Γαλλικῶν Ἰδιωτισμῶν ἐν διαλόγῳ» πρὸς χρῆσιν τῶν γυναισῶν.

— Ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Δ. Παγκάλου ἤρξατο ἐκδιδομένη μετὰ φράσεις τοῦ «Ἑγγειριδίου τῆς ἐν πολέμῳ χειρουργικῆς» τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιάτρου κ. Ο. Hunsfelden.

— Ἐξεδόθη νέα ἐφημερίς «Ἡπειρος» δις τῆς ἐβδομάδος δημοσιευμένη.

ΒΙΒΛΙΑ

2322. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 7'. Τόμος 1Α', 8 Μαρτίου 1881. Ἀριθ. 271 (219). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», δόδος Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ χαρακτήρ τοῦ Ἀμλέτου (Ἐκ τῶν τῶν Paul Stapfer) ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ἀντίνοος. (Ἱστορικὸν διήγημα). — Ἡ πυράμις τοῦ Χέοπος — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθειαι. — Μία συμβουλή καθ' ἐβδομάδα.

2323. Ἐπίκουρος τῶν ἐν πολέμῳ τραυματικῶν Σύλλογος. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ὁρα. Παπαλεξανδρῆ. Ὅπισθεν τῶν Ἀγ. Θεοδώρων, ἀριθ. 6. 1881. 8ον, σελ. 20.

2324. Τὰ ὑπὸ τοῦ «Ἐπισκόπου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματικῶν Συλλόγου» πεπραγμένα ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1880. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ὁρα. Παπαλεξανδρῆ. Ὅπισθεν τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, ἀρ. 7. 1881. 8ον, σελ. 17. [Ἐκ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἀποσπόμενα τὰ ἐπόμενα:

«Εὐθὺς ὡς τὰ παρ' ἡμῶν πράγματα ἔλαβον νέαν τροπὴν, ὁ δὲ πολιτικὸς τῆς Ἑλλάδος οὐρεῖται ἐπὶ τοσοῦτον τεθλωμένος, ὥστε νὰ προαγγέλλῃ νέους ἐθνικοὺς ἀγῶνας, τὸ συμβούλιον ἔκρινε προδριγαίτατον αὐτοῦ μέλημα καὶ καθήκον νὰ παρασκευάσῃ τὴν τοῦ Συλλόγου θέσιν τοιαύτην, ὥστε νὰ δύνηται νὰ παράσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀπέναντι προσδοκωμένων γεγονότων. Ἐπειδὴ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου μέτρα ἐκρίθησαν καὶ εἰσὶν ὁμολογουμένως ἀνεπαρκῆ καὶ λίαν δυσανάλογα πρὸς τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἐπικειμένων ἀγῶνων ἀνάγκας, ἔκαστος πᾶσαν πρὸς τοὺς πρόσφυγας κορηγίαν, ἀναλαβούσης τῆς Κυβερνήσεως τὴν περιθαλψὴν αὐτῶν, συνάμα δὲ ἀπηλύθουν ἐιδικὴν ἐπίκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας, ἑξαίτουμένους τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, καὶ συνέστησεν ἐπιτροπὰς ἐκ διακεκριμένων συμπολιτῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν, οὐδεμιᾶς πρὸς τοῦτο καταλλήλου ἐνεργείας παραλείψαισης. Τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου συνδρομῶν παρὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους διαμενόντων Ἕλληνων, εἰ καὶ θεωροῦνται ἐλάχιστα σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῷ μέλλοντι προσδοκώμενα, οὐ μόνον παρέχουσιν ἐπανελημμένους ἐναργεῖ τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ ἐκτὸς τῆς

Ἑλλάδος ἐγκατεστημένοι συμπολιταὶ καὶ ὁμογενεῖς ἡμῶν διατηροῦσιν ἀμείωτα καὶ ἀκμαιότατα τὰ πατριωτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα τὰ τὸν Ἕλληνα διακρίνοντα, ἀλλὰ καὶ ἐνθαρρύνουσι τὸν ἡμέτερον Σύλλογον νὰ ἐξακολουθῇ παρασκευαζόμενος καὶ ν' ἀποβῇ πάντα περὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτηθησομένων χρηματικῶν μέσων ἐνδοιασμών.

Αἱ πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν ἐπιτροπαὶ συνεστάθησαν οὐ μόνον ὑπὸ Κυρίων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Κυριῶν Ἑλληνίδων, καθόσον, ὡς καὶ ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος ἀπέδειξεν, αἱ Ἑλληνίδες διακρίνονται καὶ ἐπὶ τῷ αἰσθηματικῷ τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἐπὶ τῷ θερμῷ αἰσθηματικῷ τοῦ πατριωτισμοῦ, ὅπερ, εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε, θέλει ὑπαγορεύσει ἐν ταῖς παρούσαις κρίσεσιν διὰ τὸν Ἕλληνα ἀποβῇ πάντα περὶ τῆς οὐσίας καὶ τῆς ὑπὲρ εὐδωσσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἀποσπασιν.....»

Κατὰ τὸν ἱσολογισμόν τοῦ Συλλόγου τὰ μὲν ἔσοδα αὐτοῦ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1880 ἀνῆλθον εἰς δραχμάς 291,393.62, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 51,564.40, ὥστε ὑπελείφθη ὑπόλοιπον τῇ 31 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. δρ. 239,829.22, ἔξ ὧν δραχ. 200,000 εἰσι κατατεθειμέναι παρὰ τῇ Πιστωτικῇ Τραπεζῇ πρὸς 5 τοὶς 100, καὶ δρ. 39,829.22 εἰς χρηματικὰ διαθέσιμα.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω χρηματικῆς περιουσίας, ὁ Σύλλογος ἔχει ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτοῦ ἐνταῦθα ὕλικοι, συνιστάμενον ἐκ χειρουργικῶν ἐργαλείων, διαφόρων ἐσωδίων, φαρμάκων, σκεπασμάτων, μιᾶς σκηπτικῆς νοσηλευτικῆς κ.τ.λ., ἀξίας δραχ. 15,876.55. Πλὴν τούτων ἀπεστάλη εἰς Κέρκυραν πρὸς προχειροτέραν χρῆσιν ποίησιν ὕλικον, συνιστάμενον ἐξ 182 κλινῶν, 10 φορεῖα, καὶ διάφοροι σινδόναι, ὑποκάμισα, ἐπίδεσμοι, πανταλόνια καὶ ἄλλα. Ἐπίσης ἐν τῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Κυρίων διατελούσῃ ἀποθήκῃ ὑπάρχει ἀποτεταμιευμένον ὕλικον, ἥτοι ὑποκάμισα, ἐσωδώρα, σινδόνια, μανδύαι, πανταλόνια κ. ἄ. ὡς καὶ διάφορα εἶδη χειρουργίας. Οἱ ἱδρυταὶ τοῦ Συλλόγου ἀριθμοῦνται εἰς 92 Κυρία καὶ Κυρία, τὰ μέλη εἰς 18, ὅστινες πάντες συνεισέφερον ἐν ὅλῳ δραχ. 3,338.40. Ὁ Σύλλογος διατελεῖ ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς προστασίας τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείας, ἐπὶ τῇ δ' αὐτοῦ προέδρῳ εἶνε ὁ Σεβ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Προκόπιος. Τὸ δὲ διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κκ. Μ. Ρενιέρη, προέδρου, Χ. Πρετεντέρη, Τυπάλδου, Α. Δ. Συγγροῦ, Μ. Μελά, Π. Ι. Σούτσου, Ἡλ. Γ. Παπαηλιοπούλου, Ἰω. Δ. Βούρου, Ι. Γαλβάνη, Κ. Δηλιγιάννη, Γ. Τυπάλδου Κοζάκη, Α. Ν. Σιμπούλου, Γ. Παρίσι].

ΑΥΓΕΤΡΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1864.

78 κλήρωσις ἐνεργηθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῇ 1 Μαρτίου (ἔ. ν.) 1881.

Ἐξήχθησαν αἱ ἐξῆς σειραὶ:

17	30	253	663	1049	1434	2070	2572	2790
2913	3446	3347	3798	3800				
Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρά	Ἀρ.	Φ. Χ.
17	2	400	663	40	500	3446	12	500
	5	500		68	400		16	400
	37	500		77	400		25	400
	70	1000	1049	7	400	3347	7	500
	74	500		89	500		16	1000
	79	13000	1434	12	1000		54	1000
30	12	400		49	5000		98	400
	15	400	2070	44	400	3798	8	2000
	34	400		79	20000		41	400
	40	10000	2572	11	500		71	400
	55	500		79	2000		72	400
	64	3000	2790	18	500		84	20000
	69	1000		46	500		88	2000
	72	500		52	400	3800	9	400
	93	500		94	500		62	400
253	80	1000	2913	70	400		63	400
663	20	500		71	400			

Πᾶσι αἱ λοιπαὶ (1350) ὁμολογίαι τῶν ἀνωτέρω σειρῶν ἐκλήρωθησαν πρὸς 200 φ. χ. Ἡ πληρωμὴ τῶν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν ἤρξατο ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1881, ὅτε ἐνεργηθήσεται καὶ ἡ 79 κλήρωσις.